U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **D. D.**, zast. Cannabis is The Cure, z. s., se sídlem Přichystalova 180/14, Hodolany, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2016, č. j. KUOK 93502/2016, sp. zn. KÚOK/83452/2016/ODSH-SD/7471, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 22 A 70/2016, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce **se zamítá.**

II. Návrh žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu **se zamítá.**

III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 26. 9. 2017 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Po zdejším soudu se navrhovatel domáhal toho, aby Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) byla určena lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci vedené před tímto soudem pod sp. zn. 22 A 70/2016. Dále požaduje, aby Nejvyšší správní soud položil předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie a aby mu ustanovil zástupce z řad advokátů.

[2] Navrhovatel uvedl, že ve správním řízení, které bylo skončeno rozhodnutím napadeným žalobou před krajským soudem, správní orgán vyhodnotil, že odvolání bylo podáno opožděně. S tím však nesouhlasí a má za to, že udělal pouze písařskou chybu, jelikož neznal číslo jednací.

[3] Krajský soud se k návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu nevyjádřil.

II. Podstatný obsah spisu krajského soudu

[4] Dne 5. 10. 2016 Krajský soud v Ostravě obdržel od navrhovatele žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2016, č. j. KUOK 93502/2016, sp. zn. KÚOK/83452/2016/ODSH-SD/7471. Tímto rozhodnutím žalovaný jako opožděné zamítl odvolání navrhovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Konice ze dne 30. 6. 2016, č. j. KON 7175/2016, sp. zn. DOP 103/2016 DOL, kterým byl navrhovatel uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustil tím, že řídil motorové vozidlo, a to v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou byl pod jejím vlivem, jelikož v krevním séru navrhovatele byl prokázán tetrahydrocannabinol (THC) v koncentraci 3,2 ng/ml. Součástí žaloby byl i návrh na přiznání odkladného účinku a návrh, aby soud podal předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

[5] Usnesením ze dne 18. 10. 2016, č. j. 72 A 30/2016 - 14, Krajský soud v Ostravě věc postoupil Krajskému soudu v Brně, který spis obdržel dne 27. 10. 2016. Krajský soud následně usnesením ze dne 2. 11. 2016, č. j. 22 A 70/2016 - 37, navrhovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu, a dále jej informoval o tom, která samosoudkyně bude věc rozhodovat, a o možnosti namítnout její podjatost. Dále krajský soud téhož dne vyzval žalovaného k předložení spisového materiálu a vyjádření k žalobě, rovněž žalovaného informoval o tom, která samosoudkyně bude věc rozhodovat, a o možnosti namítnout její podjatost.

[6] Dne 10. 11. 2016 se žalovaný vyjádřil k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby a dne 21. 11. 2016 se vyjádřil k samotné žalobě. Dne 18. 11. 2016 navrhovatel zaplatil soudní poplatek za žalobu. Následně dne 28. 11. 2016 krajský soud vydal usnesení č. j. 22 A 70/2016 - 100, jímž zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žaloby.

[7] Dne 7. 12. 2016 krajský soud vyzval navrhovatele ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci samé bez nařízení jednání, a zaslal mu vyjádření žalovaného k žalobě. Téhož dne soud vyzval též žalovaného ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci samé bez nařízení jednání. Dne 27. 12. 2016 navrhovatel doručil krajskému soudu své podání ze dne 26. 12. 2016, v němž trvá na ústním jednání ve věci.

[8] Dne 28. 2. 2017 krajský soud obdržel v pořadí první návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který dne 6. 3. 2017 postoupil společně se svým spisem Nejvyššímu správnímu soudu. Tento návrh byl zamítnut usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. Aprk 6/2017 - 231, a krajský soud obdržel spis zpět dne 18. 4. 2017.

[9] Dne 2. 5. 2017 navrhovatel podal v pořadí druhý návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Svůj spis krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu k posouzení tohoto návrhu dne 9. 5. 2017. Tento návrh byl zamítnut usnesením

Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2017, č. j. Aprk 12/2017 - 108, a krajský soud obdržel spis zpět dne 30. 5. 2017.

[10] Dne 23. 6. 2017 krajský soud obdržel podání navrhovatele, které postoupil Nejvyššímu správnímu soudu jako návrh na určení lhůty. Spis krajského soudu Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 7. 2017 a vyhodnotil, že uvedené navrhovatelovo podání je tvořeno souborem příloh, které byly Nejvyššímu správnímu soudu předloženy v řízeních vedených pod sp. zn. Aprk 6/2017 a Aprk 12/2017, přičemž dané podání nepředstavuje návrh na určení lhůty k provedení úkonu. Nejvyšší správní soud tak vrátil spis krajskému soudu, který jej obdržel dne 25. 7. 2017.

[11] Dne 26. 9. 2017 krajský soud obdržel v pořadí třetí návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu. O tomto návrhu se vede nynější řízení.

[12] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že navrhovatel setrvale krajskému soudu zasílá značné množství obsáhlých podání rozličného obsahu, která nemají zřetelný vztah k věci projednávané krajským soudem. Namátkově lze zmínit, že jde o příkaz k domovní prohlídce (č. l. 51 spisu krajského soudu), sdělení Ministerstva zdravotnictví o částečném odložení žádosti o poskytnutí informace (č. l. 77 spisu krajského soudu), žádost o „*zabránění konfiskace výzkumnické farmy konopí*“ adresovanou Nejvyššímu soudu, Ústavnímu soudu a Nejvyššímu státnímu zastupitelství (č. l. 123 spisu krajského soudu). Obdobných podání bylo krajskému soudu zasláno velké množství.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[13] Navrhovatel požádal, aby mu Nejvyšší správní soud ustanovil zástupce z řad advokátů. Dle § 174a odst. 5 zákona o soudech a soudcích se na řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu v otázkách, které neupravuje tento zákon, přiměřeně použije část první a třetí zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Jednou z podmínek pro ustanovení zástupce je to, že jeho ustanovení je nezbytně třeba k ochraně zájmů navrhovatele (§ 30 odst. 1 o. s. ř.). Tato podmínka splněna není. V řízení o návrhu na určení lhůty navrhovatel nemusí být zastoupen vůbec. Nynější návrh je projednatelný a formulace takového návrhu nepředstavuje složitý úkon, proto není třeba navrhovateli ustanovovat zástupce. Návrh na jeho ustanovení proto Nejvyšší správní soud zamítl.

[14] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval samotným návrhem na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Řízení o tomto návrhu je upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích a představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů.

[15] Důvodnost návrhu na určení lhůty Nejvyšší správní soud posuzuje dle kritérií vymezených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Těmito kritérii jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Současně není bez významu ani § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dle něhož

soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. V § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. jsou vymezeny návrhy a věci, o nichž se rozhoduje přednostně.

[16] V nynější věci nejde o návrh, který by měl krajský soud projednat a rozhodnout přednostně dle § 56 odst. 3 s. ř. s. či § 56 odst. 1, věty za středníkem, s. ř. s. Krajský soud přitom v současnosti rozhoduje žaloby, které obdržel dříve než navrhovatelovu žalobu.

[17] Nejvyšší správní soud se při hodnocení návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dále zabýval hledisky zmíněnými v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích (tj. složitostí věci, významem předmětu řízení pro navrhovatele, postupem navrhovatele v řízení a dosavadním postupem krajského soudu).

[18] Žaloba podaná ke krajskému soudu nesměřuje proti rozhodnutí, které by řešilo otázku složitou skutkově ani právně, šlo o odmítnutí odvolání pro opožděnost. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že věc dosahuje nižší složitosti v porovnání s ostatními věcmi, které správní soudy běžně projednávají. Shodně se již Nejvyšší správní soud ostatně vyjádřil v usneseních, která se týkala předešlých návrhů na určení lhůty v dané věci, a to v usnesení ze dne 23. 3. 2017, č. j. Aprk 6/2017 – 231, bod [17], a ze dne 17. 5. 2017, č. j. Aprk 12/2017 – 108, bod [12]). Lze však poznamenat, že vzrůstající počet navrhovatelových podání činěných v průběhu řízení bude ze strany krajského soudu vyžadovat ověření, zda vůbec má alespoň některé z těchto podání vztah k projednávané věci. Zejména s ohledem na tato podání má spis téměř 500 listů.

[19] Ohledně významu věci pro navrhovatele lze konstatovat, že žaloba směřuje proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost ve věci, v níž navrhovateli byla ve správním řízení uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a v níž mu byl uložen zákaz činnosti v podobě zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Nejvyšší správní soud konstatuje, že jde jistě o věc pro navrhovatele významnou. Poznamenat je však také třeba, že význam věci pro navrhovatele ani zdaleka nedosahuje takové intenzity jako ve věcech, kde z důvodu významu věci zákonodárce předpokládá přednostní projednání věci (takovou věcí je např. rozhodnutí o zajištění cizince). Shodné hodnocení je zaujato v usnesení ze dne 23. 3. 2017, č. j. Aprk 6/2017 - 231, bod [18], a ze dne 17. 5. 2017, č. j. Aprk 12/2017 - 108, bod [12]).

[20] Nejvyšší správní soud shledal, že navrhovatel svým postupem ztěžuje postup krajského soudu. S ohledem na předešlé nedůvodné návrhy na určení lhůty k provedení procesního úkonu putuje soudní spis krajského soudu opakovaně mezi krajským soudem a Nejvyšším správním soudem. S ohledem na postoupení svého spisu se věcí krajský soud nemohl zabývat od 6. 3. 2017 do 18. 4. 2017 (řízení o návrhu na určení lhůty pod sp. zn. Aprk 6/2017) a od 9. 5. 2017 do 30. 5. 2017 (řízení o návrhu na určení lhůty pod sp. zn. Aprk 12/2017). Současně navrhovatel prostřednictvím spolku Cannabis is The Cure, z. s., v němž navrhovatel působí jako předseda správní rady, do řízení před krajským soudem zasílá velkou řadu podání, z nichž se některá sice týkají osoby navrhovatele, ale která nemají žádný zřetelný vztah k věci projednávané před krajským soudem v řízení pod sp. zn. 22 A 70/2016, jehož se návrh na určení lhůty týká. Pro namátkovou ilustraci těchto podání viz bod [12] shora. Navrhovateli je tak přičitatelný postup, který vede

k opakovanému přeposílání soudního spisu mezi soudy a který vede k tomu, že i samotný spis krajského soudu se stává těžko přehledným s ohledem na opakované zasílání podání, u nichž není zřejmý vztah k projednávané věci.

[21] Co se týče postupu krajského soudu, lze konstatovat, že se soud nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům, které je nutno učinit, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. V přiměřené době účastníky vyzval, aby se vyjádřili, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání, bez zbytečné prodlevy též vyzval žalovaného k předložení správního spisu a k vyjádření k žalobě. Vyjádření žalovaného v akceptovatelné době po jeho obdržení zaslal navrhovateli. Za jeden měsíc poté, co krajský soud obdržel spis, rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že krajský soud v přiměřené době po obdržení žaloby dovedl řízení do stavu, kdy by bylo možno vydat rozhodnutí. Posouzení, zda v tomto stavu krajský soud neponechal řízení po nepřijatelně dlouho dobu, Nejvyšší správní soud považuje vhodné učinit v souvislosti s dalšími kritérii vymezenými v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[22] Při komplexním zhodnocení hledisek uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný. Od doby, kdy krajský soud obdržel postoupený spis (tj. od 27. 10. 2016), uplynulo bezmála 12 měsíců. Dobu, po kterou se krajský soud nemohl věci věnovat s ohledem na odeslání spisu pro posouzení předešlých návrhů na určení lhůty, Nejvyšší správní soud nezohledňuje při hodnocení důvodnosti nynějšího návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu (tj. třetího v pořadí). Jde o dobu od 6. 3. 2017 do 18. 4. 2017 a od 9. 5. 2017 do 30. 5. 2017. Krajský soud se nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům, které je nutno učinit, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Nejvyšší správní soud zároveň klade velký důraz na to, že jednání, které je možné připsat navrhovateli, ztěžuje postup krajského soudu. Uvedená délka řízení a postup navrhovatele vedou k jasnému závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný. Ani skutečnost, že jde o věc spíše nižší složitosti, a výše rozebraný význam věci pro navrhovatele, v porovnání s délkou této doby nevedou k závěru, že ve věci dochází k průtahům s vydáním rozhodnutí, jímž se řízení končí.

[23] K návrhu, aby Nejvyšší správní soud položil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku, je nutno uvést, že při posuzování důvodnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu nevznikla žádná potřeba obracet se na Soudní dvůr Evropské unie. Pro potřeby řízení o návrhu na určení lhůty tak Nejvyšší správní soud předběžnou otázku nepokládal. Navrhovatel se o předběžné otázce zmiňuje rovněž v žalobě ke krajskému soudu. Nejvyšší správní soud však v nynějším řízení neposuzuje žalobu, ale zkoumá, zda v řízení před krajským soudem nedochází k průtahům. Je výhradně na posouzení krajského soudu, zda se v souvislosti s řízením o žalobě obrátí s předběžnou otázkou na Soudní dvůr Evropské unie. Nejvyšší správní soud již navrhovateli opakovaně vyložil, že se však nelze úspěšně domoci toho, aby krajskému soudu byla určena lhůta k podání předběžné otázky. Krajský soud má obecně možnost takovou otázku položit, nikoli však povinnost [blíže viz část III. b) usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. Aprk 6/2017 - 231].

IV. Náklady řízení

[24] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu